

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. c ww. ustawy stwierdzono, iż realizacja inwestycji wiązać się będzie z wykorzystaniem zasobów naturalnych w postaci wody niezbędnej do wykonania i uzupełnienia płuczki wiertniczej oraz paliwa do pracy urządzeń wiertniczych. Inwestor przewiduje wykorzystywanie ok. 30m³/dobę wody w trakcie wiercenia odwiertu oraz ok. 4 600 kg/dobę paliwa, jak również ok. 80 kg/dobę olejów lub smarów.

W związku z zapisami art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. e cyt. ustawy, dotyczących ryzyka wystąpienia poważnej awarii, należy stwierdzić, że ze względu na ilości magazynowanych i znajdujących się w instalacji substancji niebezpiecznych, przedmiotowe przedsięwzięcie polegające na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż ropy naftowej i gazu ziemnego nie kwalifikuje się do zakładu o dużym ryzyku, ani też do zakładu o zwiększonym ryzyku.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. h ww. ustawy zwazono, iż obszar koncesyjny obejmuje gminy położone w województwie wielkopolskim: Dobrzyca, Krotoszyn, Koźmin Wlkp., Rozdrażew, Kobylin, Pogorzela, Gostyń, Borek Wlkp., Ktobia, Pępowo, Piaski, Krzywiń, Dolsk, Jaraczewo i Jarocin.

W odniesieniu do art. 63 ust. 1 pkt 3 lit. b ww. ustawy stwierdzono, iż z uwagi na lokalizację inwestycji, należy wykluczyć ewentualne trans graniczne oddziaływanie przedmiotowego przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze.

W odniesieniu do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. j cyt. ustawy, wyjaśniono, że w zasięgu granic obszaru koncesyjnego, ani też w bezpośrednim sąsiedztwie jego granic nie ma zlokalizowanych uzdrowisk, ani też obszarów ochrony uzdrowiskowej.

W odniesieniu do art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. d ww. ustawy zwazono, iż realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia wiąże się ze zmianą wielkości emisji hałasu i zmianą warunków akustycznych na terenach położonych wokół planowanej inwestycji, która obejmuje wykonanie badań sejsmicznych oraz prac wiertniczych. Prace sejsmiczne przeprowadzone będą metodą wibratorową, bądź przy użyciu materiałów wybuchowych umieszczonych pod powierzchnią ziemi, w otworach strzałowych. Obie stosowane metody związane są z krótkotrwałym oddziaływaniem na środowisko w trakcie przejazdu oraz pracy grupy wibratorów, bądź w momencie detonacji ładunków wybuchowych. Nie stanowią one zagrożenia dla klimatu akustycznego w pobliżu terenu inwestycji.

Wpływ na warunki akustyczne na terenach położonych wokół planowanej inwestycji będą miały natomiast prace wiertnicze. Zgodnie z treścią karty informacyjnej przedsięwzięcia, dominującymi źródłami hałasu będą maszyny i urządzenia wykorzystywane do wiercenia otworów poszukiwawczych, przede wszystkim wiertnica, silniki spalinowe, pompy, wentylatory i agregaty prądotwórcze służące go jej zasilania. Prace wiertnicze prowadzone będą całodobowo.

W związku z tym, iż specyfika prac poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów, nie pozwala na wskazanie szczegółowej lokalizacji planowanych prac geologicznych na etapie postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, inwestor zadeklarował, iż prace wiertnicze prowadzone będą w odległościach większych niż ich ponadnormatywne oddziaływanie akustyczne na środowisko. W celu potwierdzenia zachowania akustycznych standardów jakości środowiska, niezależnie od lokalizacji urządzenia wiertniczego względem terenów chronionych akustycznie, po jego uruchomieniu wykonane zostaną kontrolne pomiary hałasu, które pozwolą na określenie obszarów wokół wiertni zagrożonych ponadnormatywną emisją hałasu. Na podstawie analiz, w razie konieczności obrane zostaną odpowiednie zabezpieczenia przeciwhałasowe zapewniające zachowanie akustycznych standardów jakości środowiska na terenach podlegających ochronie przed hałasem. Dostępne środki przeciwhałasowe to przede wszystkim ekrany akustyczne, białe dźwiękochłonne do oształowania szybu wiertni, usypywanie wałów ziemnych wokół wiertni, a także rodzaj zasilania urządzenia wiertniczego. Należy także zauważyć, iż wszystkie obiekty kubaturowe znajdujące się na terenie wiertni, tj.

obiekty kontenerowe, hale, itd. spełniają także rolę ekranów akustycznych, więc ich odpowiednia lokalizacja może również obniżyć emisję hałasu do środowiska. Osiągnięcie dopuszczalnego poziomu hałasu na terenach chronionych akustycznie zostanie potwierdzone kolejnymi pomiarami hałasu przeprowadzonymi po zastosowaniu środków przeciwhałasowych.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzono, iż prowadzenie planowanej działalności w sposób opisany w karcie informacyjnej przedsięwzięcia i jej uzupełnieniu nie będzie powodować ponadnormatywnej emisji hałasu do środowiska, a zatem akustyczne standardy jakości środowiska będą zachowane.

W związku z powyższym nie istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

W kip i uzupełnieniach do niej dokonano oceny oddziaływania wierceń poszukiwawczych i rozpoznawczych złóż ropy naftowej i gazu ziemnego na terenie koncesji Jaraczewo-Pogorzela. Założono, że źródłem emisji substancji do powietrza w miejscach wiercen będzie: emisja z kotłowni zakładowej (kocioł o mocy 375 kW opalany lekkim olejem opałowym), spalanie oleju napędowego w agregatach prądotwórczych (na terenie wiertni zainstalowane zostaną 4 agregaty, jednakże do obliczeń założono, iż jednocześnie pracować będą 2 agregaty), emisja z przyjmowania i magazynowania oleju napędowego (emisja oparów oleju napędowego z procesów tankownia jest pomijalna), emisja związana ze spalaniem paliw w silnikach pojazdów osobowych i ciężarowych oraz pochodnia spalająca gaz zrzutowy.

Z kip wynika ponadto, iż wiertnie będą najczęściej lokalizowane w obrębie terenów użytkowanych rolniczo. Do obliczeń wybrałoby urządzenie wykorzystywane najczęściej do prac wiertniczych, a jednocześnie charakteryzujące się największą emisją substancji do powietrza, spośród urządzeń wiertniczych stosowanych przez inwestora. Dla ww. źródła emisji substancji do powietrza przedstawiono obliczenia wielkości emisji substancji do powietrza oraz przeprowadzono analizę ich rozprzestrzeniania w powietrzu. W powyższej analizie pomimo emisje związanej z ruchem pojazdów po terenie inwestycji z uwagi na niewielkie natężenie ruchu tj. ok. 20 pojazdów w ciągu doby oraz emisję ze spalania gazu w pochodni ze względu na jej nieorganizowany charakter oraz fakt, iż na pochodnię kierowany jest jedynie nadmiar gazu towarzyszący procesowi oprobrowania złoża oraz zabiegom specjalnym, zmierzającym do udostępnienia odkrytego złoża ropy naftowej i gazu ziemnego, a także zrzuty występujące w czasie awaryjnego lub planowanego wyłączenia poszczególnych elementów instalacji. Ponadto spalanie gazu zrzutowego w pochodni ma na celu zapobiegnięcie bezpośredniemu wprowadzeniu do atmosfery składników gazu ziemnego tj. metanu i wyższych od metanu węglowodorów, a także innych składników gazu ziemnego np. siarkowodoru. Pominięto również emisję związaną z procesami manipulowania benzyną i etyliną, z uwagi na planowaną hermetyzację tych procesów.

Z przedstawionych obliczeń wynika, iż eksploatacja ww. źródła nie będzie powodować przekroczenia dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu oraz wartości odniesienia w tym dopuszczalnych częstości przekroczeń określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. Nr 16 poz. 87) poza terenem wiertni. Biorąc powyższe pod uwagę, a także uwzględniając działania podejmowane przez inwestora na etapie eksploatacji inwestycji takie jak: wykorzystywanie do napędu silników paliw o najwyższych parametrach jakościowych, wykorzystywanie do spalania w kotłowni paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji, napełnianie zbiorników magazynowych benzyn za pomocą układu tzw. „wahadła gazowego” zapewniającego hermetyzację przeładunku na poziomie 99% oraz ograniczenie czasu emisji do niezbędnego minimum, należy stwierdzić, iż przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie stanowiło zagrożenia dla stanu powietrza w rejonie wiertni.